

שיעור צב

מל"ת נב, נג, נה, נד, שנר, שם, שפא.

מצוה נב הזהירנו מהתחתן בכופרים. והוא אמרו יתעלה לא תתחתן בם, ובאר חתנות מהו בתך לא תתן לבנו, ובבאור אמרו דרך חתנות אסרה תורה. והעובר על לאו זה יש בענשו הפרש, וזה שהבועל ארמית כשבא עליה בפרהסיא כל מי שיהרגהו והוא דבק בעבירה הנה קיים העונש כמו שעשה פנחס לזמרי, ואמרו (סנהדרין פ"א): הבועל ארמית קנאין פוגעין בו, אבל בתנאים שאמרנו והוא שיבא עליה בפרהסיא ובשעת מעשה וכמעשה שהיה, ואם לא עשה זה בפרהסיא או שפירש ולא פגעו בו קנאין הנה הוא מחוייב כרת אבל לא התבאר זה הכרת בתורה, אמרו לא פגעו בו קנאים מהו והתבאר שהוא בכרת מאמרו כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר יכרת ה' לאיש אשר יעשנה ער ועונה מכלל שהוא בכרת. וכשהתאמת על אדם שהוא בעל ארמית בעדים והתראה לוקה מדאורייתא ודע זה. (ואתחנן, קדושה הלכות איסורי ביאה פי"ב):

מצוה נג שהזהירנו מהתחתן בזכרי עמון ומואב לבד אפילו אחר הכנסם בדת. והוא אמרו יתעלה לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה', והעובר על לאו זה לוקה כלומר שגר עמוני ומואבי כשבא על ישראלית בנשואין לוקין שניהם מן התורה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו ביבמות. (כי תצא למלחמה, שם):

מצוה נה שהזהירנו שלא להרחיק המצרים ולתעב את חתנותם אחר הכנסם בדת. והוא אמרו יתעלה לא תתעב מצרי דור שלישי וגו'. וכבר התבארו משפטי מצוה זו ומצות אדומי בשמיני ביבמות וסוף קדושין. (כי תצא למלחמה, קדושה הלכות איסורי ביאה שם):

מצוה נד שהזהירנו מהרחיק זרע עשו אחר הכנסם בדת. רוצה לומר שאנחנו מזהירין מלהרחיק חתנותם. והוא אמרו יתעלה לא תתעב אדומי דור שלישי וגו'. (כי תצא למלחמה, קדושה הל' איסורי ביאה שם):

מצוה שנר הזהיר שלא יבא ממזר על בת ישראל. והוא אמרו לא יבא ממזר בקהל ה', והעובר על לאו זה לוקה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בשמיני מיבמות וסוף קדושין. (כי תצא, שם):

מצוה שם הזהיר מי שנפסדו ממנו כלי המשגל שאי אפשר לו שיוליד שלא לבא על בת ישראל. והוא אמרו לא יבא פצוע דכה וגו'. וכל זמן שבעל בת ישראל אחר קדושין לוקה. והתבארו משפטי מצוה זו בשמיני מיבמות. (שם, קדושה הלכות איסורי ביאה פט"ז):

מצוה שפא הזהיר מהפסיד כלי התשמיש מן הזכרים מאיזה מין שיהיה מבעלי חיים, ושוה בזה האדם וזולתו, והוא אמרו אחר שאמר ומעוך וכתות ונתוק וכרות וגו' ובארצכם לא תעשו, ובא הפירוש גם כן ובכם לא תעשו. והעובר על לאו זה לוקה, רוצה לומר מי שיסרס איש מאישי איזה מין שיהיה. ובפרק שמונה שרצים (דף קי"א) אמרו מנין לסרוס באדם שהוא אסור תלמוד לומר ובארצכם לא תעשו בכם לא תעשו. ואפילו מסרס אחר מסרס חייב דאמר רבי חייא בר אבין אמר רבי יוחנן הכל מודים במחמץ אחר מחמץ שהוא חייב שנאמר לא תאפה חמץ ולא

תעשה חמץ במסרס אחר מסרס שהוא חייב שנאמר ומעוך וכתות
ונתוק וכרות אם על כרות חייב על נתוק לא כל שכן אלא להביא
נותק אחר כורת שהוא חייב. והתבארו משפטי מצוה זו במקומות
משבת ויבמות. (אמור, שם פ"ט):